

Onsdag den 16. januar 2019

P8_TA(2019)0029

ECB's årsberetning for 2017

Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2019 om ECB's årsberetning for 2017 (2018/2101(INI))

(2020/C 411/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 6. februar 2018 om Den Europæiske Centralbanks årsberetning for 2016 ⁽¹⁾,
- der henviser til Den Europæiske Centralbanks (ECB) årsberetning for 2017,
- der henviser til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) og Den Europæiske Centralbank, navnlig artikel 2, artikel 3, artikel 7, artikel 10, stk. 2, artikel 15, artikel 21, artikel 32, stk. 5, og artikel 33, stk. 1,
- der henviser til artikel 129, stk. 3, artikel 130, artikel 138, stk. 2, artikel 282, stk. 2 og stk. 3, artikel 283, stk. 2, og artikel 284, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til den tale, som formanden for ECB Mario Draghi, holdt i Sintra den 19. juni 2018,
- der henviser til ECB's økonomiske bulletin, udgave 5/2018,
- der henviser til artikel 11 i Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen ⁽²⁾,
- der henviser til artikel 128, stk. 1, i TEUF, om euroens status som lovligt betalingsmiddel,
- der henviser til feedbacken på de input, Parlamentet gav som led i sin beslutning om ECB's årsberetning for 2016,
- der henviser til den økonomiske årsberetning for 2017 fra Banken for Internationale Betalinger (BIS),
- der henviser til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) rapport »Vulnerabilities in the EU residential real estate sector« af november 2016 og dens ledsagende landespecifikke advarsler, der blev sendt til otte medlemsstater,
- der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 1,
- der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A8-0424/2018),
- A. der henviser til, at euroen stadig er den næstvigtigste valuta i det internationale monetære system; der henviser til, at den folkelige opbakning til euroen var høj i 2017, og at næsten tre fjerdedele af respondenterne i euroområdet (73 %) gik ind for den fælles valuta, hvilket er den højeste score, der er opnået siden efteråret 2004;
- B. der henviser til, at EU's og euroområdets BNP ifølge Kommissionens prognose fra sommeren 2018 voksede med 2,4 % i 2017 og dermed overgik USA's; der henviser til, at BNP'et ifølge samme prognose i 2018 og 2019 bør stige med henholdsvis 2,1 og 2,0 %;
- C. der henviser til, at de seneste økonomiske tal fra 2018 afspejler en vis opbremsning i væksten i forhold til de høje niveauer i 2017 som følge af en svagere fremdrift fra udenrigshandelen og højere oliepriser;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0025.

⁽²⁾ EFT L 139 af 11.5.1998, s. 1.

Onsdag den 16. januar 2019

- D. der henviser til, at arbejdsløsheden i EU og euroområdet ifølge tal fra Eurostat fra maj 2018 nu næsten er faldet til samme niveau som før krisen, nemlig til henholdsvis 7,0 % og 8,4 %; der henviser til, at antallet af beskæftigede og arbejdsmarkedsdeltagelsen i euroområdet lå på deres højeste niveau siden lanceringen af Den Økonomiske og Monetære Union i 1999;
- E. der henviser til, at væksten og arbejdsløsheden, på trods af en vis konvergens, stadig lider under en betydelig geografisk skævdeling, hvilket afstedkommer en faretruende skrøbelighed for økonomien og er til fare for en sund og afbalanceret udvikling; der henviser til, at ungdomsarbejdsløsheden fortsat er mere end det dobbelte af gennemsnittet og lå på 16,8 % i EU og 18,8 % i euroområdet ved udgangen af 2017;
- F. der henviser til, at den nuværende bredt anlagte økonomiske ekspansion hovedsageligt er drevet af eksport og indenlandsk forbrug i medlemsstaterne; der henviser til, at investeringerne er vokset med den højeste hastighed siden 2007 og er blevet understøttet af det globale opsving og investeringsplanen for Europa; understreger EFSI's rolle med hensyn til at sætte en stopper for investeringsunderskuddet i EU ved at mobilisere en samlet investering på 256,9 mia. EUR og finansiere næsten 550 000 små og mellemstore virksomheder (SMV'er), der drager fordel af finansiering fra Den Europæiske Investeringsfond;
- G. der henviser til, at de EU-lande, der står uden for den fælles valuta, og som nyder godt af fleksible valutakurser for deres egen valuta, har frembragt forskellige økonomiske resultater; der henviser til, at de medlemsstater, som har indført den fælles valuta i løbet af de seneste ti år, har skabt bedre resultater end landene med fleksible valutakurser;
- H. der henviser til, at den årlige inflation i det harmoniserede forbrugerprisindeks (HICP) for euroområdet i henhold til de makroøkonomiske fremskrivninger fra juni 2018 fra Eurosystemets personale ser ud til at nå op på 1,7 % i 2018, 2019 og 2020, idet den har rettet sig op efter tidligere lavpunkter og nærmer sig ECB's mellemfristede inflationsmål om tæt på, men under 2 %, men stadig mangler at nå dette mål og fremviser store forskelle på tværs af euroområdet; der henviser til, at stigningen i den samlede inflation primært skyldes højere energipriser, mens den underliggende inflation kun tegnede sig for en marginal stigning fra 0,9 % i 2016 til 1,0 %, uden tegn på en vedvarende opadgående tendens i 2017; der henviser til, at væksten i lønningerne i overensstemmelse med væksten i produktiviteten stadig er en vigtig forudsætning for en vedvarende stigning i den underliggende inflation;
- I. der henviser til, at det samlede offentlige underskud i euroområdet ifølge Kommissionens prognose fra foråret 2018 forventes at falde fra 0,9 % til 0,7 % af BNP i 2018 med et yderligere fald til 0,6 % i 2019, hvilket skal sammenholdes med et forventet underskud på 5,9 % af BNP i USA og 2,7 % i Japan;
- J. der henviser til, at ECB forventer, at inflationen gradvis vil stige på mellemlang sigt og være understøttet af virkningen af den nuværende pengepolitiske linje, den fortsatte økonomiske ekspansion, de stigende lønninger og udvaskningen af den økonomiske afmatning;
- K. der henviser til, at euroområdets banker har fremskyndet deres nedbringelse af antallet af misligholdte lån fra 8 % af de samlede lån i 2014 til 4,9 % i fjerde kvartal af 2017; der henviser til, at summen af det samlede antal misligholdte lån i hele EU stadig ligger på 950 mia. EUR; der henviser til, at misligholdte lån enten skal sælges, (delvis) afskrives eller hensættes behørigt med henblik på at sikre finansiel stabilitet og undgå negative konsekvenser for nuværende kontohavere, opsparere og investorer; der henviser til, at der er betydelige forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til antallet af misligholdte lån; der henviser til, at andelen af misligholdte lån i otte medlemsstater stadig ligger et godt stykke over 10 %, og at to af disse medlemsstater har en andel på over 40 %;
- L. der henviser til, at der er behov for et styrket sekundært marked for misligholdte lån med det formål at øge markedslivligheden på europæisk plan og undgå eventuelle uigennemsigtige markedsforhold; der henviser til, at finansielle institutioner, der er aktive på det sekundære marked, skal være forpligtet til at tage hensyn til forbrugernes interesser og overholde alle relevante nationale og EU-krav om forbrugerbeskyttelse;
- M. der henviser til, at ECB's Styrelsesråd på sit møde i oktober 2017 besluttede at fortsætte sine nettoopkøb i henhold til programmet til opkøb af aktiver (APP) med en månedlig rytme på 30 mia. EUR indtil september 2018; der henviser til, at ECB's Styrelsesråd på sit møde i juni 2018 besluttede at forlænge det månedlige opkøb for et reduceret beløb på 15 mia. EUR indtil udgangen af 2018 og derefter at afslutte opkøbene helt, forudsat at der modtages data, som bekræfter de mellemfristede inflationsudsigter, og at det bekræftede denne beslutning på sit møde i september 2018;

Onsdag den 16. januar 2019

- N. der henviser til, at ECB's Styrelsesråd har bekræftet sine forventninger til at lade renterne på de vigtigste refinansieringsaktiviteter og renterne på den marginale udlånsfacilitet og indskudsfaciliteten forblive uændrede på henholdsvis 0,00 %, 0,25 % og 0,40 % indtil i hvert fald udgangen af sommeren 2019, og under alle omstændigheder indtil der har været en vedvarende justering af inflationsudviklingen i overensstemmelse med ECB's mål på mellemlang sigt;
- O. der henviser til, at den sidste udnyttelse af de målrettede langfristede markedsoperationer (TLTRO) i 2017 viste en stigende efterspørgsel fra banker i euroområdet; der henviser til, at målet med TLTRO er at stimulere bankernes udlån til realøkonomien;
- P. der henviser til, at Eurosystemets balance ved udgangen af 2017 havde nået et rekordhøjt niveau på 4,5 billioner EUR, som var vokset med 0,8 billioner EUR i forhold til udgangen af 2016 og udgjorde 41 % af euroområdets samlede BNP; der henviser til, at ECB med programmet til opkøb af obligationer har optaget væsentlige risici i sin balance;
- Q. der henviser til, at antallet og værdien af eurosedler i omløb i 2017 voksede med henholdsvis ca. 5,9 % og 4,0 %, mens antallet og værdien af euromønter voksede med henholdsvis 4,2 % og 4,0 %;
- R. der henviser til, at ECB's nettooverskud i 2017 beløb sig til 1 275 mia. EUR sammenlignet med 1 193 mia. EUR i 2016; der henviser til, at denne stigning hovedsageligt kan tilskrives stigningen i nettorenteindtægterne;
- S. der henviser til, at medlemmerne af ECB's direktion konsekvent har understreget betydningen af at gennemføre produktivitetsforbedrende strukturreformer i euroområdet samt vækstvenlige skattepolitikker inden for rammerne af stabilitets- og vækstpacten;
- T. der henviser til, at artikel 123 i TEUF og artikel 21 i statuten for ESCB og ECB forbyder monetær finansiering af regeringer;
- U. der henviser til, at ECB i forbindelse med sin tilsynsvirksomhed hidtil ikke altid har taget tilstrækkeligt hensyn til proportionalitetsprincippet;

Generel oversigt

1. glæder sig over, at den folkelige opbakning til euroen er steget med 8 procentpoint i 2017 i forhold til 2016, idet næsten to tredjedele af respondenterne (64 %) mener, at den fælles valuta er en god ting for deres lande;
2. understreger, at euroen først og fremmest er et politisk frem for et økonomisk projekt; understreger euroens uigenkaldelighed;
3. minder om hver enkelt medlemsstats forpligtelse, med undtagelse af Det Forenede Kongerige og Danmark, til at indføre den fælles valuta under forudsætning af overholdelse af Maastricht-konvergenskriterierne; er af den opfattelse, at deltagelse i bankunionen skal betragtes som et væsentligt kriterium for de lande, der ønsker at deltage i eurozonen;
4. understreger, at ECB's lovbestemte uafhængighed som fastlagt i traktaterne er afgørende for opfyldelsen af dens mandat med hensyn til prisstabilitet og for beskyttelsen af institutionen som helhed mod politisk indblanding;
5. understreger, at ECB er ansvarlig for pengepolitikken i euroområdet som helhed; minder om, at ECB's regler fastsætter, at medlemmerne af direktionen ikke repræsenterer deres medlemsstat, ikke har vetoret og ikke må modtage instrukser fra nogen institution, regering eller noget andet organ, således at ECB kan handle beslutsomt;
6. bemærker, at pengepolitikken har bidraget til at bevare den fælles valuta og stabiliteten i Den Økonomiske og Monetære Union;
7. gentager, at ECB's uafhængighed giver medlemmerne af direktionen frihed til på ansvarlig vis og under overholdelse af passende ansvarsregler om deltagelse i fora, herunder dem, der ikke er åbne for den brede offentlighed, hvis de finder det nødvendigt for at sikre den bedste gennemførelse af ECB's pengepolitik; noterer sig Ombudsmandens udtalelse af 5. juli 2018;

Onsdag den 16. januar 2019

8. opfordrer ECB til at koncentrere sig om sit primære mål om prisstabilitet; minder om, at i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 2 i statuttet og i artikel 127 i TEUF og de yderligere detaljer fastlagt i artikel 282 i TEUF skal ECB uden at tilsidesætte det primære mål om prisstabilitet støtte »Unionens generelle økonomiske politikker« med henblik på at bidrage til virkeliggørelsen af Unionens mål som fastsat i artikel 3 i TEU;

9. bemærker, at EU's økonomi i 2017 voksede i det hurtigste tempo i ti år, og at alle medlemsstater oplevede en vækst i deres økonomier; bemærker, at arbejdsløsheden i EU er på sit laveste niveau siden 2008, men fortsat på dramatisk vis berører unge mennesker; glæder sig over ECB's rolle for så vidt angår de strukturreformer, der er udformet til at skabe bæredygtig og inklusiv vækst, og som er gennemført i visse medlemsstater som en del af det igangværende opsving; minder om betydningen af at vurdere de økonomiske og sociale konsekvenser af disse reformer;

10. advarer dog om den stigende usikkerhed, der skyldes faktorer som: truslen om øget protektionisme, brexitforhandlingerne, potentielle aktivbobler, krisen i de nye vækstmarkeder, historisk høje niveauer for privat og offentlig gæld, generel volatilitet på finansmarkederne, der især hænger sammen med de politiske risici i visse medlemsstater, som har en negativ indvirkning på euroområdet vækstperspektiver, stigende populisme, isolationisme og etnocentrisme på tværs af det politiske spektrum, modreaktion med hensyn til globaliseringen og voksende uoverensstemmelser mellem medlemsstaterne med hensyn til fremtiden for den europæiske integration;

11. advarer om, at der ifølge Den Internationale Betalingsbanks (BIS) årlige økonomiske rapport for 2018 har været tegn på ophobning af finansielle ubalancer, især i lande, der stort set undgik den globale finanskrisen, fordi der i modsætning til landene i centrum af uroen ikke er sket nogen nedbringelse af gearingen i den private sektor; bemærker, at ubalancerne tager form af kraftige stigninger i gælden i den private sektor;

12. understreger, at det på nuværende tidspunkt er af stor betydning, at der opretholdes et gunstigt klima for offentlige og private investeringer, som stadig ligger under niveauet fra før krisen; opfordrer ECB til i overensstemmelse med sit mandat at træffe foranstaltninger til at bidrage til virkeliggørelsen af dette mål; minder imidlertid om, at gældsrevet ekspansion kan føre til en uhensigtsmæssig fordeling af reelle ressourcer;

Strukturreformer

13. mener, at pengepolitikken alene ikke er tilstrækkelig til at opnå et bæredygtigt økonomisk opsving; minder om den kontracykliske virkning af pengepolitikken i forbindelse med genopretningen efter krisen, men mener, at det strukturelle bidrag, som pengepolitikken yder til bæredygtig vækst, er begrænset; opfordrer derfor indtrængende de politiske beslutningstagere til at fastholde det nuværende økonomiske opsving ud over en kortfristet periode ved at gennemføre en blanding af socialt afbalancerede og ambitiøse strukturreformer og finanspolitikker, der fremmer væksten og øger produktiviteten, inden for rammerne af stabilitets- og vækstpagten, herunder dens fleksibilitetsbestemmelser; tilslutter sig ordene fra formanden for Det Europæiske Finanspolitiske Råd, som blev rettet til Økonomi- og Valutaudvalget den 5. november 2018, om at »fleksibilitet i reglerne skal være en praksis, der afhænger af den økonomiske situation, vi befinder os i«, samt den holdning, der kom til udtryk i rapporten fra juni 2018, hvor det hedder, at »for at sikre pagtens troværdighed bør dens fleksibilitetsbestemmelser finde anvendelse på en symmetrisk måde, ikke kun når økonomien forringes eller er svag«;

14. understreger, at for at sikre den fulde effektivitet af pengepolitikken skal de alt for store makroøkonomiske ubalancer korrigeres med passende finanspolitiske og økonomiske politikker og produktivetsforbedrende reformer; understreger, at ECB's pengepolitik ikke kan være en erstatning for bæredygtige strukturreformer, som er medlemsstaternes ansvar;

15. bemærker med bekymring, at EU's andel af de globale direkte udenlandske investeringer er faldet betydeligt siden krisen;

16. bemærker ECB's udtalelse, hvori der opfordres til oprettelse af en europæisk indskudsgarantiordning (EDIS) som den tredje søjle i bankunionen; fremhæver den afgørende rolle, som indskudsgarantiordningen spiller for opbygningen af tillid og for at sikre sikkerheden for alle indskud inden for bankunionen; understreger, at EDIS kan bidrage til at fremme og sikre finansiell stabilitet; anerkender, at risikodeling og risikoreduktion bør gå hånd i hånd;

Onsdag den 16. januar 2019

Program til opkøb af aktiver

17. understreger, at ECB's atypiske pengepolitiske foranstaltninger har bidraget til at foregribe risikoen for deflation, som stadig var til stede i begyndelsen af 2016, og til at igangsætte et opsving i långivningen til den private sektor, hvis årlige vækst lå på omkring 3 % i midten af 2018 sammenlignet med 0 % i 2015;

18. er enig med ECB i, at opnåelsen af inflationsmålet kræver bæredygtige støttende finanspolitikker samt reformer, der styrker konkurrenceevnen, produktiviteten, væksten og lønstigninger i takt med produktivitetsvæksten; opfordrer derfor medlemsstaterne til at fordoble deres indsats ifølge principperne for den »positive trekant«, hvor investeringer øges, vækstfremmende og socialt afbalancerede strukturreformer forfølges, og ansvarlige finanspolitikker sikres;

19. er bekymret over de hurtigt stigende ejendomspriser i visse medlemsstater; opfordrer derfor til årvågenhed over for risikoen for, at der atter opstår bobler på ejendomsmarkedet og overdreven gældsætning i husholdningerne og i den private sektor i visse medlemsstater;

20. noterer sig bemærkningerne fra ESRB's formand Mario Draghi ⁽¹⁾ om, at hovedkilden til den sårbarhed, der fører til overophedning af ejendomsmarkederne i EU, er internationale investorerers stræben efter afkast — overvejende på området for grænseoverskridende finansiering og via finansielle institutioner, som ikke er banker — og at beslutningstagerne bør undersøge, om der bør indføres nye makroprudentielle instrumenter for finansielle institutioner, som ikke er banker, især i relation til deres kommercielle eksponeringer mod fast ejendom;

21. er, uden at dette berører ECB's uafhængighed, enig i ECB's beslutning om at bringe APP til ophør på en bæredygtig måde, under forudsætning af at der modtages data, der bekræfter dens mellemfristede inflationsudsigter, og mener, at dette instrument kun bør anvendes midlertidigt, da det skaber nye risici for den finansielle stabilitet og reducerer incitamenterne til at konsolidere de offentlige finanser og gennemføre strukturreformer; anerkender, at afhængigheden af pengepolitikken til støtte for genopretningen efter krisen også har haft utilsigtede negative konsekvenser;

22. understreger især, at langvarige atypiske politiske foranstaltninger kan have negative fordelingsmæssige virkninger; opfordrer derfor ECB til i sin næste årsberetning at medtage en omfattende og detaljeret analyse af bivirkningerne af dens pengepolitiske foranstaltninger, herunder de mulige risici for forsikrings- og pensionssektoren;

23. bemærker, at opkøbsprogrammet for offentlige udstedelser (PSPP) med en beholdning på 1,9 billioner EUR ved udgangen af 2017 tegnede sig for den største del af APP; understreger vigtigheden af at overholde udstederbegrænsningen på 33 % for køb i den offentlige sektor;

24. bemærker, at ud af alle programmerne til opkøb i den private sektor bidrog programmet til opkøb af virksomhedsobligationer (CSPP) mest til APP i 2017 med 82 mia. EUR i nettoopkøb; glæder sig over, at ECB siden 2017 har offentliggjort en fuld fortegnelse over alle beholdninger under CSPP, herunder navnene på udstederne, samt de samlede oplysninger om disse beholdninger efter land, risiko, rating og sektor; opfordrer til, at ECB anvender en lignende gennemsigtighedspolitik for alle programmer for opkøb af aktiver, herunder ABSPP og CBPP3, som supplement til yderligere foranstaltninger med henblik på at fremlægge de operationelle procedurer, der anvendes til at udvælge de værdipapirer, som de nationale centralbanker opkøber; understreger, at CSPP på ingen måde må føre til konkurrenceforvridninger i det indre marked;

25. minder om, at ECB som en EU-institution er bundet af Parisaftalen; opfordrer ECB til under fuld overholdelse af sit mandat, sin uafhængighed og risikostyringsrammen at integrere forpligtelsen i henhold til Parisaftalen og de økonomiske, sociale og forvaltningsmæssige principper (ESG-principperne) i sine politikker;

26. glæder sig over den gennemsigtighed, som ECB tilvejebringer gennem sin forward guidance (løfte om uforandret kortfristet rente); anerkender ECB's beslutning om at holde rentesatserne på et lavt niveau i lyset af den nuværende usikkerhed i det globale miljø;

27. understreger, at en korrekt sekventering og gennemførelse af udfasningen af ekstraordinære pengepolitiske foranstaltninger vil være afgørende for at undgå markedsforstyrrelser; minder om, at det er muligt at fortsætte med at indføre renteforhøjelser, samtidig med at der opretholdes en stabil balancetørrelse for Eurosystemet, hvis de økonomiske forhold berettiger til det;

⁽¹⁾ Under høringen af ESRB i Økonomi- og Valutaudvalget den 9. juli 2018.

Onsdag den 16. januar 2019

28. understreger vigtigheden af kommunikation og forward guidance med henblik på en vellykket normalisering af pengepolitikken;

29. er opmærksom på den differentierede virkning, som normaliseringen af pengepolitikken forventes at have i medlemsstaterne afhængigt af deres gælds størrelse og løbetidsprofil;

30. understreger omfanget af de regulatoriske og strukturelle ændringer, der har fundet sted siden den sidste økonomiske krise, og deres relevans for mange områder inden for pengepolitikken; understreger betydningen af forskning og studier for bedre at forstå den nye situation som følge af udviklingen i de sidste årtier og deres konsekvenser for pengepolitikken;

31. noterer sig virkningen af den negative indlånsrente, der er blevet pålagt bankerne siden juni 2014; mener, at denne foranstaltning, hvis den fortsat vil blive taget i brug, kan påvirke banksektorens rentabilitet, og at den bør udfases som led i normaliseringen af pengepolitikken i tråd med det nuværende opsving;

32. er opmærksom på den mulige videreførelse af TLTRO, hvilket giver bankerne mellemfristet finansiering på attraktive vilkår, på betingelse af at finansieringen reelt anvendes til at yde ny kredit til realøkonomien; noterer sig den stigende efterspørgsel fra euroområdet banker i den sidste TLTRO i 2017, hvilket kan skyldes forventninger om en stigning i indlånsrenten og muligheden for billig fortjeneste; opfordrer ECB til nøje at overvåge denne udvikling for at sikre, at TLTRO rent faktisk anvendes til at stimulere bankernes udlån til realøkonomien;

33. bemærker stigningen i Target2-balancerne, der er et tegn på fortsatte kapitaludstrømninger fra euroområdet periferi; bemærker, at ECB mener, at ændringerne i Target-balancerne stort set afspejler de likviditetsstrømme, der forekommer i forbindelse med APP'en, og ikke er et symptom på fornyet stress på finansmarkederne; opfordrer ECB til at præcisere de underliggende faktorer og de potentielle risici, der er knyttet til de ubalancer, som dette kan medføre;

Andre aspekter

34. glæder sig over vedtagelsen af aftalen om likviditetsstøtte i krisesituationer, hvori fordelingen af ansvar, omkostninger og risici præciseres; bemærker, at denne aftale skal tages op til revision senest i 2019; er af den opfattelse, at tildeling af likviditetsstøtte i krisesituationer bør besluttes på EU-plan;

35. opfordrer ECB til at offentliggøre hele fortjenesten genereret af Eurosystemet gennem aftalen om finansielle nettoaktiver og programmet vedrørende værdipapirmarkeder fra 2010 og indtil programmets endelige udløb med en specifik opdeling pr. land, der har været genstand for SMP-indkøb (Grækenland, Irland, Portugal, Spanien og Italien);

36. glæder sig over ændringsforslaget til artikel 22 i statuten for ESCB og ECB med henblik på at give et klart retsgrundlag, der skal sætte Eurosystemet i stand til at udfylde sin rolle som udstedende centralbank for centrale clearingmodparter og dermed give ECB lovgivningskompetence med hensyn til clearingsystemernes aktivitet, herunder centrale clearingmodparter, med det formål effektivt at imødegå risiciene ved disse systemer for så vidt angår betalingsystemernes gnidningsløse funktion og gennemførelsen af den fælles pengepolitik;

37. opfordrer ECB til at følge Transparency Internationals anbefalinger, navnlig hvad angår dens rolle inden for trojkaen;

38. opfordrer ECB til at fortsætte sine bestræbelser på at sikre, at bankerne er velforberedte på alle mulige udfald af brexit; opfordrer endvidere ECB til at træffe alle nødvendige forberedelser med henblik på at sikre stabiliteten på EU's finansielle markeder, herunder i tilfælde af et brexit uden en aftale;

39. understreger behovet hos euroområdet medlemsstater for at forfølge en fælles reguleringsstrategi for den finansielle sektor i kølvandet på brexit i stedet for at give sig i kast med skadelig nedadgående konkurrence;

Onsdag den 16. januar 2019

40. er enig i, at et velfungerende, diversificeret og integreret kapitalmarked medvirker til transmissionen af den fælles pengepolitik; opfordrer indtrængende til at fremskynde projektet vedrørende kapitalmarkedsunionen med henblik på at styrke den finansielle integration, således at der bidrages til at opbygge modstandsdygtighed over for rystelser og gøre transmissionen af pengepolitikken i hele den monetære union mere effektiv, hvorved der fremmes privat risikodeling i bankunionen og i hele Unionen; påpeger, at CSPP kunne have bidraget til at lette vilkårene for virksomhedsfinansiering, navnlig i den ikkefinansielle sektor (dvs. til ikkefinansielle selskaber);

41. mener, at dybere og bedre forbundne europæiske kapitalmarkeder, der vil være en følge af bevægelsen i retning af en europæisk kapitalmarkedsunion og den trinvis fuldførelse af bankunionen, vil bidrage til større dybde og likviditet på euroområdet finansielle markeder og samtidig fremme euroens internationale status;

42. opfordrer ECB til fortsat at være opmærksom på små og mellemstore virksomheders adgang til kredit, navnlig i lyset af den langsomme forbedring af deres finansielle situation som fremhævet i undersøgelsen om virksomheders adgang til finansiering (SAFE) gennemført i juni 2018; understreger, at en fuldt ud fungerende kapitalmarkedsunion på længere sigt kan give SMV'er alternative finansieringsmuligheder som supplement til banksektoren;

43. er af den opfattelse, at den hurtigste måde at opnå en velfungerende europæisk kapitalmarkedsunion på er at gøre noget ved de nationale bestemmelser, der forhindrer velfungerende kapitalmarkeder i at have en bredere indvirkning i hele Unionen, og at mindske byrden ved nye bestemmelser;

44. opfordrer ECB til at øge sin overvågning med hensyn til udviklingen af distributed ledger-teknologi (DLT) og de øgede cybersikkerhedsrisici inden for finansiell teknologi;

45. bemærker, at ECB er enig i, at det er vigtigt at undersøge relevansen og konsekvenserne af at udstede en digital centralbanksvaluta (eller digital pengebase) til offentligheden; opfordrer ECB til at gennemføre og offentliggøre en sådan undersøgelse;

46. understreger vigtigheden af cybersikkerhed for den finansielle sektor og betalingssystemet; opfordrer ECB til at følge spørgsmålet nøje, fremhæve dets vigtighed i internationale fora og fortsætte samarbejdet med Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse;

47. er enig med ECB i betydningen af fysiske penge som lovlige betalingsmidler, eftersom euroen er eneste lovlige betalingsmiddel inden for euroområdet, og minder alle medlemsstaterne i euroområdet om, at accept af euromønter og -sedler bør være reglen i transaktioner i detailhandelen, uden at det berører disse medlemsstaters ret til at indføre øvre grænser for kontantbetalinger med henblik på at bekæmpe hvidvaskning af penge, skattesvig og finansiering af terrorisme og organiseret kriminalitet;

48. tilslutter sig de holdninger, som medlemmerne af direktionen har fremsat, om betydningen af at udvikle ægte europæiske betalingssystemer, der er helt frie af eksterne forstyrrelser af f.eks. politisk karakter;

49. henleder opmærksomheden på opfordringen fra kommissionsformand Jean-Claude Juncker i dennes tale om Unionens tilstand 2018 med hensyn til at tage hånd om euroens internationale rolle og behovet for, at den udfylder sin rolle fuldt ud i international sammenhæng;

50. understreger vigtigheden af, at ECB er ansvarlig over for Parlamentet; glæder sig i den forbindelse over den løbende dialog mellem ECB og Parlamentet og over ECB-formandens og, hvor det er relevant, andre medlemmer af direktionens regelmæssige fremmøde i Økonomi- og Valutaudvalget og plenarforsamlingen; opfordrer ECB til at fortsætte denne dialog; understreger, at ECB har forbedret sin kommunikation; mener, at ECB bør fortsætte sin indsats for at gøre alle sine beslutninger tilgængelige og forståelige for alle borgere og bør videreføre sine tiltag med henblik på at bevare prisstabiliteten i euroområdet og derved sikre købekraften for den fælles valuta;

51. lykønsker ECB med den indsats, den har ydet indtil videre med hensyn til at øge gennemsigtigheden og den demokratiske ansvarlighed over for EU-borgerne og Parlamentet;

52. anmoder Økonomi- og Valutaudvalget om at træffe foranstaltninger til at forbedre strukturen for den monetære dialog med ECB's formand;

Onsdag den 16. januar 2019

53. glæder sig over ECB's forbedrede og væsentlige feedback, afsnit for afsnit, på Parlamentets input om ECB's årsberetning for 2016; opfordrer ECB til fortsat at forpligte sig på denne form for ansvarlighed og fortsætte med hvert år at offentliggøre sin skriftlige feedback på Parlamentets beslutning om ECB's årsberetning;

54. minder om, at der i de kommende måneder vil ske betydelige ændringer i ECB's Styrelsesråd, hvor flere medlemmer af direktionen, herunder formanden, afslutter deres mandat; mener, at disse ændringer bør forberedes omhyggeligt og i fuld åbenhed sammen med Parlamentet, i overensstemmelse med traktaterne; opfordrer indtrængende Rådet til at udarbejde en afbalanceret og afgrænset liste på tre kandidater til alle kommende ledige stillinger og således give Parlamentet mulighed for at spille en mere meningsfuld rådgivende rolle i udnævnelsesprocessen; gentager sin holdning om, at der er behov for en forbedret balance mellem kønnene, både i direktionen og på et mere generelt plan blandt ECB's personale; understreger, at medlemmerne af direktionen bør vælges udelukkende på grundlag af deres almindelige omdømme og professionelle erfaring i monetære forhold eller i bankvæsen;

55. er enig med formand Mario Draghi, der i sin tale den 13. september 2018 fremhævede, at de alt for mange inkonsekvente erklæringer, som er blevet fremsat, men ikke er blevet omsat til handling, i de seneste måneder i Italien har skabt en stigning i renten på statsobligationer og udvidet spændet med negative konsekvenser for virksomheder og familier;

o

o o

56. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
